

Ole muille kiltti. Älä ole liian kiltti. Ole... Annamari Sipilä (KUVA: Kalle Kervinen / HS)

Elä paremmin, käytä pöytäliinaa

Kaikkia meitä ihmisiä kiinnostaa yksi asia: kuinka elää hyvä elämä ja tulla onnelliseksi. Kilttinä ihmisenä ja muita auttaakseni jaan oman neuvoni entistä parempaan elämään vuonna 2020: käytä pöytäliinaa, kirjoittaa Annamari Sipilä kolumnissaan.

Annamari Sipilä HS

Julkaistu: 12.1. 2:00 , Päivitetty: 12.1. 12:33

KAIKKIA meitä ihmisiä kiinnostaa yksi asia: kuinka elää hyvä elämä ja tulla onnelliseksi, tai ainakin pärjätä arjessa tyytyväisenä omaan keskinkertaiseen itseensä ja puolivillaiseen elämäänsä. Ennen vastaukset elämänhallintaan tarjosi uskonto ja filosofia. Länsimaissa uskonto kelpaa ohjenuoraksi enää vain harvalle, ja vielä harvempi jaksaa ammentaa filosofien viisauksia alkulähteistä. Ohjeiden ja henkisen auktoriteetin kaipuu ei ole kuitenkaan hävinnyt minnekään.

Siksi tunnemme vetoa guruihin, tietäjiin ja eri alojen asiantuntijoihin, jotka tiivistävät elämänohjeet helposti sulaviksi imperatiivimuotoisiksi päälauseiksi: Ole muille kiltti. Älä ole liian kiltti. Ole miellyttävä. Älä pyri miellyttämään muita. Liiku ja juo kahvia. Lepää ja juo teetä. Silitä kissaa ja omat paitasi.

KILTTINÄ IHMISENÄ ja muita auttaakseni jaan oman neuvoni entistä parempaan elämään vuonna 2020: käytä pöytäliinaa.

Pöytäliina on se epämuodikas kapistus, jota mummot ja tädit käyttivät, mutta jota ei juuri enää näy sen enempää kodeissa kuin ravintoloissakaan. Katsokaa vaikka keittiöönne tai kavereittenne somepäivityksiin tai kulmakuppiloihin tai jopa parin tähden Michelin-ravintoloihin. Ei siellä mitään pöytäliinaa ole. Paljaasta pöytäpinnasta on tullut uusi normaali. Jotenkin niin... alastonta.

Pöytäliinassa on kuitenkin ainesta elämänhallinnan ja -ilon arkiseksi tukikankaaksi. Kun pöydälle saa levittää isoäidin vanhan pellavaisen, muistaa samalla menneitä polvia ja heidän viisauksiaan ja hauskoja juttujaan, kuten liinalle 1940-luvulla Martan päivänä kaatuneita porokahveja, joista jäi selvä pläkki (avainsana: kiitollinen). Pöytäliina opettaa myös elämän rajallisuutta. Korskeinkin pöytäliinan omistaja on lopulta vain liinansa väliaikainen haltija (avainsana: nöyryys). Käärinliinoissa ei ole taskuja eikä arkussa liinavaatekaappia. Mutta kuka jälkipolvesta onkaan ansainnut perinnepellavaiset (avainsana: testamentti)?

Pöytäliina ylläpitää myös yhteisöllisyyttä. Kun on vaivautunut laittamaan pöytäliinan, tulee myös katetuksi kauniisti. Ja jos on kattanut kauniisti, on perheen myös parempi syödä yhdessä. Ja kun syödään yhdessä, niin silloin ei auta armias selata kännykkää, vaan makustellaan purjoperunakeittoa ja ihailaan pöytäliinaa (avainsanat: pöytätavat, perhe).

ON TIETYSTI aina myös niitä, jotka pitävät pöytäliinaa poroporvarillisuuden huipentumana. Mutta onko lopulta mitään yhtä demokraattista kuin kangaspala pöydällä? Pöytäliinan omistajaksi pääsee jokainen puoli-ilmaiseksi. Kirpputoreilla vanhoja käsintehtyjä ihanoituksia kaupataan nyt pilkkahinnoin (avainsana: historia, naiset). Ympäristöystävällinenkin pöytäliina on. Utta ei tarvitse ostaa edes sadan vuoden välein (avainsana: ilmastonmuutos). Eikä siinäkään mitään pahaa ole, että vuodesta 2020 tulisi perheen virallinen pöytäliinanostovuosi. On aika tukea kotimaista tekstiiliteollisuutta ja -taitoja.

HENKISTEN ARVOJEN päälle tulee vielä pöytäliinan toiminnallis-liikunnallinen ulottuvuus. Kun pöytäliinaa pitää vaivautua silittämään tai mankeloimaan tai peräti paikkailemaan, saa ylläpitää kädentaitoja (avainsanat: piilopisto, hulpio). Parisuhdetaitoihin panostavat taas vetävät pöytäliinat siinä missä lakanatkin (avainsanat: yhteistyö, koordinaatiokyky). Mikäpä sen romanttisempaa kuin yhteinen pöytäliinanvetotuokio.

Kun maailma monimutkaistuu, tie onneen yksinkertaistuu. Siksi: pöytäliina.